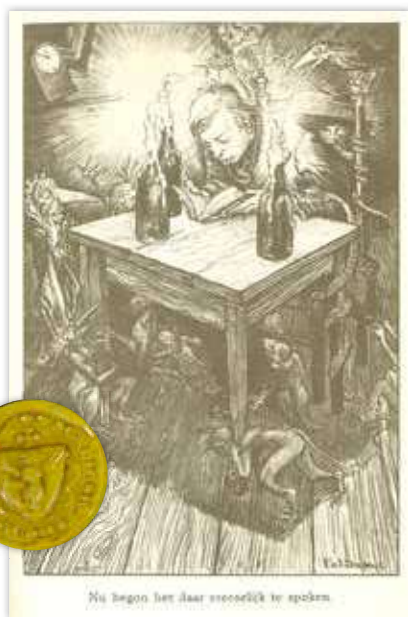

Sagen: ook in lokale verhalen

Een sage is een traditioneel volksverhaal dat zich afspeelt op een bekende plaats en op een bekend moment in de tijd. Het is korter dan een sprookje en behandelt een bepaalde vorm van volksgeloof. Sagen werden als waarheid verteld om een verschijnsel of gebeurtenis te verklaren en bevatten veel angstaanjagende, bovennatuurlijke elementen zoals hekserij, toverij, spokerij, duivels ... Overal in Vlaanderen ontstonden verhalen met elementen of personages die vaak terugkeren zoals 'Kludde met de keet' of dwaallichtjes. Maar vaak werd het verhaal lokaal aangepast en gekoppeld aan bekende plaatsen en bestaande personen. Zo vinden we ook enkele lokale sagen terug die in onze gemeente de ronde deden.

Vuurgeesten in Sint-Laureins-Berchem

Stalkaarsen waren uitgeholde rapen of bieten waarin kaarsen werden gezet. Die plaatsten men in een haag om voorbijgangers bang te maken. Op een dag kreeg een jongen die terugkwam van een fietsenmaker in Sint-Laureins-Berchem, de raad om langs een andere weg naar huis te gaan. Dat zou hij maar één keer doen; want op die weg schrok de jongen van een uitgeholde raap met kaars die iemand er had neergezet.

'Wondervertelsels uit Vlaanderen',
Pol De Mont

Kludde in Ruisbroek

In Ruisbroek zijn vele verhalen gekend rond de figuur 'Kludde met zijn keet'. De ene keer was Kludde een kwade hond, in een ander verhaal de kwade boswachter of een grapjas die zich verkleedde om de mensen bang te maken. In Ruisbroek verkleedde een man zich met een wit laken om de kinderen de stuipen op het lijf te jagen. Op zekere dag werd deze grappenmaker door de veldwachter ontmaskerd. Hij heeft zich nadien nooit meer durven verkleeden. Kludde mag dan wel in heel Vlaanderen in verhalen opduiken, in Ruisbroek staat hij ook afgebeeld op het oude zegel van de gemeente.

'Wondervertelsels uit Vlaanderen',
Pol De Mont

Heksen in Oudenaken

Ooit geloofde men dat padden en zwarte katten tovenaressen in diergedaante waren. Tussen Oudenaken en Breedhout stond vroeger een kasteel met een olmdreef. In die dreef liep een zwart katje dat altijd voor de voeten van de passanten sprong. Als iemand naar de kat probeerde te schoppen, konden ze het dier merkwaardig genoeg niet raken. Wellicht was het zogenaamde zwarte katje een stuk kleding, zoals een lange rok die door de wind tussen de benen werd geblazen. Het leverde alleszins een levendige fantasie op!

Benieuwd welke sagen er
nog leven in onze gemeente?
Neem een kijkje op
www.volksverhalenbank.be